

ПАШЛАРМ

Сумесны праект рэдакцыі газеты «Звязда» і Міністэрства абароны Рэспублікі Беларусь

Выпуск № 3 (43)

СПЛАЎ ФАНТАЗІІ І МУДРАСЦІ

Нягледзячы на сотні кіламетраў, ветэраны з Беларусі і Расіі змаглі пагутарыць адзін з адным у рэжыме рэальнага часу. Скуру-мост паміж Мінскам і Масквой арганізавалі актывісты Беларускага рэспубліканскага саюза моладзі і Расійскага саюза моладзі.

Ідэю такога нестандартнага падыходу запазычылі ў аўтара праекта «У страі анлайн!» Ганны Мядзельц, удзельніцы рэспубліканскага маладзёжнага конкурсу «100 ідэй для Беларусі». Разам са сваімі аднакурснікамі-валанцёрамі руху БРСМ «Добрае сэрца» дзяўчына дапамагае ветэранам звязка са сваімі аднапалчанами праз сучасныя сродкі сувязі.

— Цяперашні год — асаблівы: па рашэнні кіраўнікоў дзяржаў ён аб'яўлены годам ветэранаў Вялікай Айчыннай вайны (у Расіі) і годам моладзі (у нашай рэспубліцы), — зазначаў старшыня рэспубліканскага савета Беларускага грамадскага аб'яднання ветэранаў Анатоль НО-ВІКАЎ. — Мы лічым, што гэта вельмі мудрае рашэнне, паколькі сплаў юнацкага запалу, фантазіі, жадання зрабіць як мага больш і таксама жыццёвага вопыту, мудрасці ветэранаў — гэта тое, што патрэбна для паспяховай працоўнасці нашай рэспублікі наперад па ўсіх кірунках.

У фармаце анлайн-канферэнцыі адбыўся і адкрыты дыялог «Моладзь Беларусі і Расіі: традыцыі і будучыня». Лідары пярвічных арганізацый БРСМ і актывісты РСМ разам з ветэра-

ладзі плануе ажыццявіць шэраг новых патрыятычных праектаў. Сярод іх — усебеларускі праект «Дзякуй за Перамогу!», агульнарэспубліканскі патрыятычны праект «Вясна 45-га года», патрыятычная акцыя «Кветкі Вялікай Перамогі», агітпоезд канцэртных брыгад «Салют Перамогі».

— Для нас вельмі важна такія праекты падтрымаць нашых ветэранаў, — лічыць першы сакратар Цэнтральнага камітэта БРСМ Андрэй БЕЛЯКОУ. — Важна, каб не толькі ў год юбілею Вялікай Перамогі, а і пастаянна моладзь аддавала даніну повагі гэтым людзям. Асабліва сёння, калі яшчэ жывыя сведкі тых падзей. Мы, моладзь, гаворым аб тым, што мы памятаем і ганарымся. І дзякуючы сённяшнім мерапрыемствам мы яшчэ раз кажам пра тое, што Беларусь — краіна, дзе дамаўляюцца аб міры, пляцоўка для ўрэгулявання любых ваенных

У Маскве сабраліся ўдзельнікі Расійскага саюза моладзі з усяй вялікай краіны. Прадстаўнікі маладзёжнай арганізацыі ад Уладзіслава да Калінінграда з'ехаліся ў расійскую сталіцу, каб пагутарыць з беларускімі калегамі. На сувязі з Мінскам выйшлі і ветэраны Вялікай Айчыннай вайны — палкоўнік у адстаўцы Леў Яснапольскі і ўдзельнік аперацыі «Баграціён» у складзе 3-га Беларускага фронту Алег Кубецкі.

Пра Беларускае наступальнае аперацыю Алег Міхайлавіч памятае і сёння. «У складзе конна-механізаванай групы мы ішлі па лясіста-балотнай мясцовасці, — перазказаў ветэран. — Нас вярлі партызаны. Вельмі шмат уражанняў у мяне засталася ад юных партызанцаў — камсамольскага ўросту, зусім хлпачку. Увогуле Беларусь пакінупа на мяне такое глыбокае ўражанне, што я нават не ведаю, кім сабе лічыць: ці то рускім, ці то беларусам».

Таксама ўдзельнік аперацыі «Баграціён» дадаў, што маладзёжныя арганізацыі адгрывалі ў гады вайны вельмі вялікую ролю. «Вельмі хочацца, каб так было і сёння, — выказаў надзею ветэран. — Таму нам трэба часцей узаемадзейнічаць, каб моладзь адчувала тую вялікую адказнасць, якая ляжыць на нашых дзвюх краінах».

Падчас адкрытага дыялогу абмяркоўвалі і стварэнне ваенна-патрыятычнага цэнтра ў Брэсцкай крэпасці. Дарэчы, будоўля там ужо пачалася. Адкрыццё запланавана ў Дзень Перамогі. Завяршылася сустрэча пакаленняў патрыятычнай акцыяй «Голуб міру». Моладзь і ветэраны вайны выпусцілі ў неба беласнежных птушак, якія сімвалізуюць міралюбнасць.

Вераніка КАНЮТА

Справы вайсковыя

ПАВЕТРАНАЯ ВАРТА

Ваенна-транспартны самалёт «Ан-26». Мы ляцім у Баранавічы. Хуткасьць — 400 кіламетраў у гадзіну, вышыня — 2400 метраў. Любоўчыся прыгажосцю роднай Беларусі, яе палеткамі, заўважаю ў ілюмінатары знішчальнік. Ён быў зусім побач... Стала не па сабе...

Мы збіліся з маршруту, паведаміў камандзір карабля. «Су-27» атрымаў сігнал і вылецеў нам на дапамогу. Прыгожа маневруючы, ён правёў нас да аэрадрома. Мы — на месцы! У 61-й знішчальнай авіяцыйнай базе. Праўда, з маршруту мы ніколі не збіліся. Усе было толькі легендай, акрамя таго, што знішчальнік насустрач нам усё ж такі вылятаў. Але не для таго, каб паказаць маршрут, а прадэманстраваць, што ў любой сітуацыі — няхай гэта будзе збой з курсу або парушэнне паветранай прасторы краіны — наша авіяцыя заўсёды напалатовае.

Іднём, і ноччу, без выхадных і свят Ваенна-паветраныя сілы і войскі супрацьпаветранай абароны Беларусі нясуць баявое дзяжурства. У тым, што робяць яны гэта прафесійна, пераканаліся і мы, прадстаўнікі айчынных СМІ, для якіх да 20-годдзя Аб'яднанай сістэмы супрацьпаветранай абароны дзяржаў — удзельнік СНД камандаванне ВПС і СПА арганізавала «паветраны» прэс-тур. І пералёт з аэрадрома Мачулішчы на баранавіцкую зямлю быў толькі яго пачаткам.

ВОЧЫ І ВУШЫ СУПРАЦЬПАВЕТРАНАЙ АБОРОНЫ

Перад тым, як мы ўзняліся ў неба, начальнік радыётэхнічных войскаў — начальнік упраўлення камандавання Ваенна-паветраныя сілы і войскаў супрацьпаветранай абароны палкоўнік Ігар НАСІБЯНЦ расказаў, што ў мірны час радыётэхнічныя войскі вырашаюць дзве асноўныя задачы: ахоўваюць дзяржаўную мяжу Беларусі і кантралююць выкарыстанне яе паветранай прасторы. Дзеля гэтага на баявое дзяжурства штодзень заступае каля 300 вайскоўцаў падраздзялення, працуе больш за сотню радыёлакацыйных станцый і перасоўных радыёвысатамераў, функцыянуе два дзясяткі камандных пунктаў з аўтаматызаванымі комплексамі.

— Адзіная аўтаматызаваная электронная сістэма прызначана для таго, каб своечасова выявіць паветраны аб'ект, апазнаць, ідэнтыфікаваць яго і дазволіць каманднаму складу прыняць рашэнне аб далейшым прымяненні сістэмы супрацьпаветранай абароны, — паведаміў начальнік радыётэхнічных войскаў. — Калі гэта самалёт або верталёт, які законна выкарыстоўвае паветраную прастору

▲ Выгляд з ілюмінатара: «Су-27» суправаджае нас да аэрадрома. ◀ У кабіне самалёта «Ан-26».

Беларусі, то ён праляціць па прызначаным маршруце і нікому яму перашкаджаць не будзе. Калі ж гэта парушальнік выкарыстання паветранай прасторы, у справу актыўна ўступаюць сродкі супрацьпаветранай абароны.

На ўзбраенні радыётэхнічных войскаў стаяць радыёлакацыйныя станцыі айчыннай вытворчасці «Раса» і «Усход», якія з гэтага года серыйна пастаўляюцца ў войскі. «Што тычыцца комплексу сродкаў аўтаматызацыі, то мы пераўзброіліся практычна на 90%, — удакладніў Ігар Насібянц. — Гэтым пакуль не могуць пахваліцца ні ва Украіне, ні ў Расійскай Федэрацыі».

Летась радыётэхнічныя войскі не зафіксавалі ніводнага парушэння дзяржаўнай мяжы Беларусі. А што тычыцца парушэнняў выкарыстання парадку паветранай прасторы, было зарэгістравана 18 выпадкаў. Як правіла, гэта палёты мотадылапаў, дальтэлетаў, параланаў.

СУМЕСНА БЯВОЕ ДЗЯЖУРСТВА

Пасля таго, як мы прыязміліся на аэрадроме Баранавічы, насустрач нам вышаў пілот «Су-27». Наш суправаджаючы, штурман эскадрылі 159-га гвардзей-

скага знішчальнага авіяцыйнага палка Ваенна-паветраныя сілы Расійскай Федэрацыі гварды маёр Дзяніс Жарабцоў, адразу адзначыў, што беларускае неба нічым не адрозніваецца ад іншага.

— Яно усюды аднолькавае! — удакладніў лётчык. — Тут такія ж аб'екты, як у Расіі. Адрозненню пры нясэнні баявога дзяжурства паміж нашымі краінамі няма. У нас адзіная сістэма супрацьпаветранай абароны. Таму ўсе дзеянні, якія мы выконваем з мэтай аховы паветраных рубяжоў, абсалютна ідэнтычныя. Адзіны нюанс — метэаралагічныя асаблівасці. У нас на поўначы надвор'е можа памяншацца тры разы за адну гадзіну. У Беларусі ў такога не заўважаю.

Нагадаем, на аэрадроме Баранавічы сумесна з нашымі авіятарамі нясуць баявое дзяжурства расійскія экіпажы самалётаў «Су-27». Дзяніс Жарабцоў, напрыклад, у нашай краіне ўжо тры разы. За гэты час здзейсніў больш за дзесяць палётаў над нашай тэрыторыяй. Увогуле за ўсю службу налятаў больш за 930 гадзін, 50 з якіх правёў у небе над Беларуссю.

— У эпоху высокіх хуткасцяў, калі на прыняцце рашэнняў неабходны не гадзіны, а хвіліны і секунды, вельмі важна своечасова атрымаць інфармацыю аб паветраным становішчы, — падкрэсліў камандуючы Ваенна-паветранымі сіламі і войскамі супрацьпаветранай абароны генерал-маёр Алег ДВІГАЛЁУ. (Заканчэнне на 4-й стар.)

На палігоне

ТРАПІЦЬ У ЦЭЛЬ!

На днях на палігоне «Асіповіцкі» было па-сапраўднаму гарача. Выпускі ракет змяняліся агнявымі залпамі, а мясцовыя жыхары час ад часу ўдзялілі ад грукату разарваных боепрыпасаў. Праводзіліся кантрольныя заняткі па кіраванні ракетнымі ўрамамі і агнём артылерыі з Паўночна-заходнім аперацыйным камандаваннем.

Каб паўдзельнічаць у мерапрыемстве, у сталіцу артылерыі, як у народзе называюць Асіповічы, з'ехалася звыш 500 вайскоўцаў і каля 150 адзінак баявой і спецыяльнай тэхнікі. У баявых стрэльбах былі задзейнічаны рэактыўныя сістэмы залпавага агню «Смерч» і «Ураган», самаходныя гаубіцы «Акацыя», «Гваздзік» і «Мста-Б».

Сіл палкоўнік Міхаіл ЧЫГЛЕЙ-ЧЫК. — Асабліва гэтага палёвага выхату ў наступным: паколькі ўсе артылерыйскія брыгады з надыдняга часу ўзброены аднолькава, многім вайсковым падраздзяленням давялося працаваць на новым для сябе відзе тэхнікі.

Фота Сяргея НІКАНОВІЧА

У ходзе кантрольных заняткаў ваеннаслужачыя адпрацоўвалі пытанні планавання агнявога паражэння і кіравання дзеяннямі вайсковых часцей і злучэнняў ракетных войскаў і артылерыі, выдзялення імі высокаманевраваных дзеянняў. На практыцы асвоілі прымяненне беспілотных авіяцыйных комплексаў у разведвальна-агнявой сістэме.

Рэактыўныя сістэмы залпавага агню «Ураган» выпусцілі ракеты адначасова, быццам сапраўдны ўраган пранёсся над палігонам. Проста аглушылі наступныя злыта: адстраляліся магучыя «Смерчы», якія знаходзіліся на ўзбраенні 336-й рэактыўнай артылерыйскай брыгады. Як раскавалі ў брыгадзе, гэта яшчэ не ўсе магчымасці тэхнікі. Справа ў тым, што пускі адбыліся не са штатных снарадаў, а вучэбна-трэніровачным комплексам. А ўсё таму, што далёкасць палігону не дазваляе, што называецца, разгукіцца: звычайная ракета, выпушчана са «Смерча», можа трапіць у цэль на адлегласці да 70 кіламетраў.

На палігоне каля вёскі Пратасевічы выстраіўся дывізіён з 18 гаубіц «Мста-Б». У арудзійных разліках — рэзервысты з 231-й артылерыйскай брыгады. Тэхніка страляе на адлегласці да 27 кіламетраў. Як адзначаў камандзір 11-й батарэі 4-га цяжкага гаубічнага артылерыйскага дывізіёна 231-й артылерыйскай брыгады Віктар ЦІМАШЭНКА, падчас кантрольнага занятку па кіраванні агнём артылерыі вайскоўцы, якія праходзяць службу ў рэзерве, справіліся з пастаўленай задачай на адзнакі «добра» і «выдатна». «Я атрымаў вялікае задавальненне ад зладж-

насці працы разлікаў, якія трапілі ў цэль адначасова залпам». — падкрэсліў старшы лейтнант. Падчас баявых стрэльбаў на палігоне бяспека знаходзілася на самым высокім узроўні. Нягледзячы на тое, што гэты перыяд года лічыцца найбольш бяспечным, бо грыбюў і ягад, якія так прывабляюць мясцовых жыхароў, пакуль няма, на ўсіх бліжэйшых дарогах і нават сцяжынках кругласутачна дзяжурыва ачапленне. Усё прайшло без інцыдэнтаў.

Вераніка КАНЮТА, Магілёўская вобласць

Зброя за сямю замкамі

Цэх па рамонтце і зона захоўвання лёгкай і стралковай зброі ўрачыста адкрыты ў Гомелі. Праведзеныя на тэрыторыі 1868-й артылерыйскай базы ўзбраення работы — вынік сумеснай дзейнасці Міністэрства абароны Рэспублікі Беларусь з АБСЕ, ЕС і ПРААН.

дартамі. Самае важнае — абмен ведамі, сучаснымі тэхналогіямі, магчымасці навучнага для персаналу. Гэтае пазыўнае супрацоўніцтва трэба працягваць».

У вайсковай часці, што знаходзіцца непасрэдна ў шматнаселеным раёне Гомеля, зрабілі ўсё, каб зброя захоўвалася максімальна бяспечна. Дарэчы, што і з'яўляецца галоўнай мэтай праекта, які мае назву «Нарошчванне патэнцыялу ў вобласці кіравання запасамі лёгкай і стралковай зброі і забеспячэнні іх бяспечнага захоўвання». Тут была заменена сістэма электразабеспячэння, зрэблены капітальны рамонт сховішчаў стралковай зброі, усталяваны новыя сістэмы агародж і асвятлення, абстаўка ахоўная і пажарная сігналізацыя.

Тут рамонтуюць штык-нажы.

На брыфінгу афіцыйныя прадстаўнікі бакоў — удзельніку праграмы адзначылі, што рэалізацыя мерапрыемства дазваляць павялічыць узровень захаванасці лёгкай і стралковай зброі, а таксама эфектыўнасць работы па ўліку і кантролю за яе наяўнасцю і станам. Таксама было агучна, што рэалізацыя праекта забяспечыць адпаведнасць аховы месцаў складзіравання зброі як патрабаванням нацыянальнага заканадаўства, так і рэкамендацыям, якія змяшчаюцца ў Комплексных нарматывах ААН па разбраенні, дэмабілізацыі і інтэграцыі (DDRS) і практычным кіраўніцтвам АБСЕ «Кіраванне запасамі і ахова ваенных складоў».

Пастаянны каардынатар ААН/ПРААН у Беларусі Санака САМАРАСІНХА даў высокую ацэнку якасці рэалізацыі праекта: «Гэта будзе спрыяць умацаванню стабільнасці ў Цэнтральнай і Усходняй Еўропе за кошт узмацнення мер бяспекі ў месцах складзіравання лёгкай і стралковай зброі, што дазволіць зменшыць рызыкі яе распаўсюджвання. Тут арганізавана ўсё ў адпаведнасці з найлепшымі еўрапейскімі стан-

калі зброя можа трапіць у рукі не тых людзей, для якіх яна прызначана. Гэта і тэрарысты, гэта і прадстаўнікі крмінальнага свету. Як сцвярджаюць вайскоўцы, у Беларусі не было зафіксавана выпадкаў знікнення стралковай зброі, аднак на падтрыманне сістэмы яе захаванасці ішло значна больш сродкаў, чым цяпер, пасля мадэрнізацыі».

Выканаўца абавязкаў намесніка міністра абароны Беларусі па ўзбраенні генерал-маёр Сяргей СІМАНЕНКА заўважыў, што цяпер Міністэрства мае дакладныя звесткі не толькі пра наяўнасць і тэхнічны стан зброі ў кожнай з вайсковых часцей, але і ўсю інфармацыю пра яе перасоўванне: «Канструктарскім бюро Гомеля праведзена работа па распрацоўцы і ўкараненні праграмага забеспячэння ў інтарэсах уліку ўсіх адзінак стралковай зброі. Мы гатовы падзяліцца ім з іншымі краінамі. Нашымі распрацоўкамі ўжо зацікавіліся калегі з Міністэрства абароны Кіргізіі».

Дарэчы, мадэрнізацыя праходзіць у 13 вайсковых часцях рэспублікі. Сёння на фінансаванне праекта дзяржавай-удзельніцамі АБСЕ, Еўрапейскім саюзам і ўрадам Беларусі выдаткавана больш за \$3,2 млн. Для завяршэння патрэбна яшчэ каля \$4,6 млн.

Ірына АСТАШКЕВІЧ, Фота аўтара.

Адкрыццё цэха па рамонтце і зоны захоўвання лёгкай і стралковай зброі.